

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΑΘΗΝΩΝ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Παρέμβαση στη συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης

για το Μέλλον της Ευρώπης με θέμα:

«Τα καθήκοντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Στόχοι – Αρμοδιότητες)»

Βρυξέλλες, 15 Απριλίου 2002

Το βασικό ερώτημα που ανακύπτει είναι:

Ποιοι είναι σήμερα οι στόχοι της Ένωσης;. Είναι αυτοί που περιγράφονται σήμερα στη Συνθήκη ή πρέπει ν'αλλάξουν; Πού θέλουμε να πάμε και πώς μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε μαζί με τους πολίτες της Ευρώπης; Είναι προφανές ότι οι στόχοι της Ένωσης επομένως δεν είναι δυνατόν να καθορισθούν μόνον ως προϊόν της αποτίμησης του «τι δεν πήγε καλά μέχρι σήμερα». Ούτε από την παρούσα κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ εθνικών και υπερεθνικών κέντρων εξουσίας.

Οι αρμοδιότητες της Ε.Ε. αποτελούν το μέσον για να επιτευχθούν οι στόχοι που θα καθορίσουμε. Το ζήτημα είναι ιδεολογικό. Ποια Ευρώπη θέλουμε; Πρέπει φυσικά ν'απαντήσουμε λαμβάνοντας υπόψιν τη μέχρι σήμερα πορεία και τη σημερινή πραγματικότητα.

Η Ένωση πρέπει ν'αναλάβει ευρύτερα καθήκοντα πρώτα απ'όλα σε τομείς όπου απαιτείται ενιαία πολιτική και ενιαίο πρόσωπο προς τα έξω. Π.χ. στο ζήτημα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και άμυνας που θα περιλαμβάνει στους στόχους της την προστασία των συνόρων των κρατών μελών, που θα θεωρούνται ευρωπαϊκά σύνορα. Για να γίνει αυτό πρέπει να υπάρχει πλήρης ευρωπαϊκός μηχανισμός άμυνας που θα λειτουργεί με καθαρά κοινοτικά κριτήρια. Επίσης ένας ενιαίος χώρος ασφάλειας και δικαιοσύνης για όλους, ώστε να μειωθούν οι φόβοι αλλά και οι απειλές, να κατασταλεί το αίσθημα ανασφάλειας που προέρχεται από τις δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος, της τρομοκρατίας, καθώς και η κοινωνική ανασφάλεια που επιπλέκεται από την ανεργία και τις ανισότητες που αυτή προκαλεί.

Οι αρμοδιότητες της Ένωσης ως προς τις αποφάσεις πρέπει να περιγραφούν σε επίπεδο αρχών στις συνθήκες. Η περιγραφή αυτή πρέπει να είναι σαφής και συγκεκριμένη ώστε ν'αποφεύγεται η κατ'ακολουθίαν ανάγκη ερμηνειών και οι καθυστερήσεις στην εκτέλεση. Είναι προφανές ότι τα καθήκοντα της Ένωσης δεν μπορεί να είναι εσαεί καθορισμένα ή περιοριστικά αφού ο κόσμος αλλάζει με μεγάλη ταχύτητα. Πρέπει όμως να δοκιμαστούν οπωσδήποτε για εύλογο χρονικό διάστημα ως προς την αποτελεσματικότητα.

Στα πολιτικά ζητήματα με τα οποία θ'ασχοληθούμε στα χρόνια που έρχονται θα κυριαρχήσουν στη συνείδηση των πολιτών εκείνα της φτώχειας στην κατά τ' άλλα ευημερούσα κοινωνία μας, η περιθωριοποίηση των νέων και ηλικιωμένων, η διάδοση των ναρκωτικών, η προσπάθεια παρέμβασης των εγκληματικών οργανώσεων στη λειτουργία της δημοκρατίας, η έλλειψη διαφάνειας που δημιουργείται ως παρενέργεια των διεθνών δικτύων επικοινωνίας και της παγκοσμιοποίησης.

Πολλά από αυτά τα προβλήματα για να λυθούν θα χρειαστούν περισσότερες προσπάθειες απ'όσες χρειάστηκαν για ν'ανασυγκροτηθεί η μετά τον πόλεμο Ευρώπη και πιο εξειδικευμένες δράσεις. Χρειάζονται λοιπόν πολλοί άνθρωποι σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο, που θα καταβάλουν μεγάλες προσπάθειες επί πολύ χρόνο, με πιθανώς πενιχρά αποτελέσματα σε ορισμένους τομείς, αλλά αυτό πρέπει να γίνει και να υποστηριχθεί από όλους μας . Μια τέτοια στρατηγική δε μπορεί να χαραχθεί χωρίς τις ιδέες για την Ένωση των ευρωπαϊκών λαών, ζωντανές. Εντέλει η άποψη του Ρομπέρ Σουμάν «συνασπίζουμε λαούς, δεν συνασπίζουμε κράτη» είναι περισσότερο επίκαιρη από ποτέ.